

Dieren doodschieten is toch zielig? Zeker niet, vinden deze jagers. En dus trekken ze hun *boots* aan en struinen uren door velden en bossen om de natuur een handje te helpen. En, eerlijk is eerlijk, ook een beetje voor de kick.

▼ INTERVIEWS MEREL BRONS FOTO'S MAAIKE VAN HAASTER

KOMT DAT SCHOT!

'HET VOELT GOED OM VOOR JE EIGEN VLEES TE WERKEN'

Wie: Debby Smit (31, heeft een gastouderbureau)

Gezin: getrouwd met Connie.

Ze is moeder van dochter Benthe (10) en zoon Dani (9) (uit een eerder huwelijk)

Woont in: Willebrord (NB)

Jaagt sinds: 2014

Grootste trofee: een Pyrenese gems

"Het moment dat ik mijn eerste haas shoot, staat in mijn geheugen gegrift. Niet omdat ik het heftig vond, maar vooral omdat ik het *góed* wilde doen. Met goed bedoel ik: zodat het dier niet lijdt. Ik heb een jachtopleiding gedaan, mijn akte gehaald, maar in de praktijk schieten is natuurlijk anders dan op kleiduiven. Ik lag verstopt in een sloot te wachten tot de haas op me af kwam en raakte hem precies goed. Een mooi schot recht in het koppie. Toen ik de trekker overhaalde, voelde ik de adrenaline stromen. Hij lag er perfect bij. Ik voelde me opgelucht, blij en trots dat ik het zo goed gedaan had. M'n grootste trofee is een Pyrenese gems, een hoefdier dat in de bergen leeft. Het was mijn eerste keer jagen in het buitenland, in Frankrijk. In de bergen klimmen, op zoek naar gemsen en daarop jagen was intensief, maar fantastisch."

DRINKEN & VILLEN

"Ik was een jongensachtig meisje en had als kind al interesse voor het jagen. Boeren uit de omgeving vroegen me weleens mee als drijver. Met een hond dreef ik dan het wild bij elkaar zodat het geschoten kon worden. Na afloop was het vaste prik dat we samen nog wat dronken en dat het geschoten wild werd gevild. Dat leerden de boeren me ook. Ik vond het stoer dat ik het

als enige vrouw tussen die mannen stond te doen. Bang voor bloed ben ik niet."

NIET ZIELIG

"Op mijn zestiende werd ik vegetariër, omdat ik bij varkenshouderijen in het dorp zag wat er gebeurde: varkens werden bij hun moeder weggehaald, in veel te kleine stallen vetgemest en geslacht als ze nog geen half jaar oud waren. Vreselijk vond ik dat. Inmiddels eet ik weer vlees, juist als ik weet hoe het dier aan zijn einde is gekomen. Mensen snappen soms niet dat een dierenliefhebber als ik het niet zielig vind om te jagen. Juist niet. In de jacht wordt respectvol met dieren omgegaan. Ook met dode dieren. Voor het vlees wordt een mooi recept gezocht."

BACK TO BASIC

"Ik ontmoette mijn man toen hij boswachter was in het bos waar ik paard reed. We zijn nu vier jaar samen en allebei verslingerd aan de jacht. Dat zie je ook in ons huis. Aan de muur hangen de schedeltjes van reeën die we hebben geschoten, mijn man maakt schilderijen van jachttafereelen. Het is de combinatie met hele dagen buiten zijn. *Back to basic*. Uren in een caravan zitten zonder elektriciteit of water. We gaan zowel met als zonder de kinderen het veld in. Als ze op school zijn, gaan we samen, in de vakanties of als we ze het weekend hebben, gaan ze mee. Je kunt me uittekenen in een groene outfit met kaplaarzen eronder. We zijn vrijwel elke dag in het veld te vinden. Dat vinden we leuker dan een luxe vakantie. Vaak hebben we ons geweer niet eens mee. Dat is namelijk echt niet waar het om draait. We bestuderen eerst uren de populatie en genieten daar al intens van: welke dieren zijn er te veel, welke dieren zijn ziek? Welke dieren brengen schade toe aan de gewassen van de boeren? En beslissen dan waar we op kunnen jagen. Het voelt 'oer' om met de jacht bezig te zijn. Het gevoel dat je voor je eigen vlees gewerkt hebt, is zoals het eigenlijk zou moeten zijn." »

Je kunt Debby uittekenen in haar jachtouffit, want ze is vrijwel elke dag in het veld te vinden. Vaak neemt ze haar geweer niet eens mee. Jagen draait namelijk vooral om het bestuderen van de populatie: welke dieren zijn er te veel. Haar honden, Jenna en Pup, zijn altijd van de partij.

'Ik raakte hem recht in zijn koppie. De adrenaline stroomde door mijn lijf'

Jagen gaat voor Ima niet om de trofeeën, het doel is de natuur een handje te helpen. Het geschoten wild bereidt collega Ingrid voor hun wild-catering-diners. Helpende hond Flint mag altijd mee het veld in.

‘IK KRIJG ZELFS DE GROOTSTE VEGETARIËR AAN HET PROEVEN’

Wie: Ima Bos (40, mede-eigenaar Wild Things Hunting & Cooking)
Gezin: getrouwd met Ronald en moeder van Olaf (9) en Willem (5)
Woont in: Liempde (NB)
Jaagt sinds: 2012
Grootste trofee: haar eerste ree

“Op social media worden soms foto’s gedeeld door jagers die een groot beest als een olifant of een leeuw hebben geschoten. Dit zijn de jagers die ons in een slecht daglicht zetten. Zij zijn alleen maar uit op het scoren van een trofee. De jagers die hun huis hebben volhangen met trofeeën als de kop van een beer bijvoorbeeld. Het gros van de jagers is gelukkig niet zo. Ik zou zelf nooit met die intentie kunnen jagen. Ik doe het juist omdat ik van dieren hou en omdat ik het fijn vind dat ik de natuur een handje kan helpen. Door te jagen bewaar je het natuurlijke evenwicht. Zo komen er niet te veel dieren van een soort.”

‘Ze smeerden het bloed op mijn wang, een prachtige traditie’

WELKOM BIJ DE CLUB

“Ik was al een paar avonden aan het spotten naar een ree die we konden schieten. Toen hij voor me stond en ik hem raakte, stond ik van de adrenaline te trillen op mijn benen. Het is nogal wat. ‘Weidmannsheil’ wordt er dan tegen je gezegd in de jacht. Daarna kreeg ik bloed van het geschoten wild op mijn wang gesmeerd. Ook dat is een van de eeuwenoude jachttradities, die vind ik prachtig. Dieren schieten of villen vind ik niet eng. Als je niet tegen bloed kunt, moet je niet gaan jagen. Ik ben bijna dertien jaar operatie-assistente geweest in een ziekenhuis en mijn man is chirurg. Het slachten gaat ons dus goed af, haha. Als kind stond ik er al bovenop als mijn vader kippen slachtte. Ik mocht dan het maagje open-snijden om te zien wat het beest gegeten had. Dat vind ik niet zielig, eng of vies. Ik kijk er op een andere manier naar. Ik vind het interessant.”

HYPOCRIET

“Met mijn collega Ingrid organiseer ik wild-catering-diners bij mensen thuis. Ik ga op jacht voor mooie stukjes vlees, zij kan dat heerlijk bereiden. Tijdens het eten vertel ik het verhaal van het wild. Hoe het dier geleefd heeft en aan zijn einde is gekomen voordat het op het bord belandde. Zo is de cirkel rond. Er zijn genoeg mensen die wel vlees eten, maar niet willen weten waar het vandaan komt. Dat vind ik nogal hypocriet. Ook tijdens de diners krijg ik soms met sceptische eters te maken, maar met mijn verhaal is het tot nu toe zelfs gelukt om de grootste vegetariër te laten proeven.” »

'IK WAS EEN MOORDENAAR DIE ZELF EEN SCHOT HAGEL VERDIENDE'

Wie: Phine Steeneken (36, verpleegkundige, momenteel niet werkzaam)

Gezin: getrouwd met Kees, moeder van Taeke (9) Femke (7) en Elsemiek (5)

Woont in: Groningen

Jaagt sinds: 2015

Grootste trofee: haar eerste haas

“Een keer kwam ik op de regionale televisie in een item over de jacht. In mijn omgeving waren de reacties leuk en positief, maar op social media werd er ook veel narigheid naar mijn hoofd gegooid. Ik was een moordenaar en verdiende zelf een schot hagel. Sommige mensen hebben gewoon geen idee. Ik ben een jaar intensief bezig geweest met een studie om dit te mogen doen. En het werk van een jager bestaat maar voor tien procent uit het daadwerkelijke schieten. Al die andere tijd gaat op aan het beheren en onderhoud van de natuur en het veld. En de instandhouding van een goede wildstand. Ervoor zorgen dat er bijvoorbeeld niet te veel reeën zijn in een gebied met autowegen. Zodat er geen ongelukken ontstaan. Wist je bijvoorbeeld dat wij ook wildspiegels plaatsen, zodat automobilisten minder risico lopen op een aanrijding?”

HAAS DE BAAS

“De eerste haas die ik schoot, vond ik heel bijzonder. Ik was met mijn oom in het veld, we hadden al drie uur gelopen en niks geschoten. Tot er een haas voor me kwam zitten. Daar waren er op dat moment meer dan voldoende van, dus ik schoot. En ik raakte het beest. Het klinkt misschien gek, maar het gaf me een

voldaan gevoel. Ik heb hem een dag laten hangen in de schuur om het vlees te laten ‘besterven’, de dag erna lag hij in de pan en maakte ik er hazenpeper van. Alles wordt opgegeten, niets verspild. Wat ik zelf heb geschoten, smaakt het allerlekkerst.”

JAAG JIJ?

“Vroeger ging ik mee jagen met mijn oom, als drijver. Later deed ik hetzelfde met mijn broers. Maar vorig jaar haalde ik zelf ook mijn jachtakte. Sinds ik de opleiding gedaan heb, loop ik op een andere manier door de natuur. Zo leerde ik bijvoorbeeld twintig verschillende eenden kennen en herkennen. Dat vind ik bijzonder en dat geef ik ook weer door aan mijn kinderen. Ik heb blond haar, kleed me vaak vrouwelijk, mensen verwachten niet dat ik jaag. Het maakt me niks uit dat ik onder de modder thuiskom van een dag in het veld. Ik vind het fantastisch om de hele dag buiten te zijn. Ik let er wel op dat ik geen felle kleur nagellak draag. Dan zou ik ondanks mijn kleding in schutkleuren nog te veel opvallen.” •

‘Wat ik zelf heb geschoten, smaakt het allerlekkerst’

HAAR EN MAKE-UP: MARJA HERMES VOOR PUPA MILANO

Felle nagellak is eigenlijk een no go tijdens het jagen: dat valt te veel op. Mensen verwachten sowieso niet dat Phine jaagt, omdat ze zich graag vrouwelijk kleedt. Net als alle jagers heeft Phine een hond die haar helpt bij de jacht. Emmy is een Drentse Patrijs, een echte jachthond.

MEER IETS VOOR MANNEN?

Het aantal vrouwen dat jaagt, stijgt elk jaar. In 2015 waren er 863 studenten op de jaagopleiding, van wie 107 vrouw. Meer info over jagen voor vrouwen vind je op vrouwenjacht.com.

Jagen: vind jij het kunnen? Discussieer mee in het topic 'Vrouwen op jacht' in de pijler 'Overig' op het VIVA-forum.